

komme til at ødelægge de store Skibe. Det ansaa man den Gang for en Bedrift, men nu skulle vi udvise andre Bedrifter. Nu skulle vi sante „Der Hvitteldt“ i Flaadens Væie før Konfliktten udbrøder, og jeg veed ikke, hvilken Digter det er forbeholdt at besyngge denne Bedrift, og jeg veed heller ikke ret, i hvilke Ord det skal lyttes af stildre Bedriften, men saa meget veed jeg kun, at i det Mindste bliver det ikke med de Ord, hvori Ingemann har lovsunget Sver Hvitteldt: „Og flyver du mod Himlen i stolte Quers Favn. Da nævn for Stjernevrimlen din høie Hvitteldts Navn.“ Det vil blive en lidt anden Tone, som nu skal slaas an. Vi skulle lære at være beskedne, ydmyge os, slaa af paa, hvad vi før havde anset for stort og stjont. Jeg nægter ikke, at for mig har det noget Stødende, det, der nu forlanges af os, men ganske vist, dette er jo en Følelæssag. Men det er altsaa som sagt, de store Skibe, der indeholde en Fare for os. Jeg indser nu ikke, hvorfor ikke de smaa Skibe skulde gaa samme Vei som de store, jeg forstaar ikke, hvorfor de smaa Skibe skulle være mindre stemme end de store Skibe, og hvorfor de ikke skulde kunne være brugelige for en Stormagt. Jeg tillader mig endog at antage — jeg er ganske vist ikke særlig sagtyndig paa dette Omraade, men jeg antager, at den høitærede Marineminister vil give mig Ret deri — at de smaa Skibe, ville være lige saa stemme som de store; thi af de store har i Reglen en Stormagt, som er overlegen til Søs, nok, hvorimod de smaa Skibe, som ere aspassede efter de østersøiske Forhold, ere i ganske særlig Grad tiltrækkende for en saadan Magt. Jeg tror altsaa, at vi maa lade de smaa Skibe gaa samme Vei som de store, og det kommer jo heller ikke saa nøie an paa, hvad vi beholde. Jeg ser saa meget mindre Anledning til at lade disse smaa Skibe leve, som jeg ved at gaa videre i Texten, som jeg med den høitærede Formands Indvilgelse skal tillade mig at citere ordret, ser, at det ikke blot er Fæstninger og store Skibe, som volbe Skade, men „alt muligt Materiel i vore Hænder, der kunde bruges i en Krig mellem europæiske Stormagter, er en Livsfare for vort Land ligesom en ladt Revolver i en Barnehaand paa 3 Aar.“ Naa, nu veed jeg ikke rigtigt, hvad det er for Materiel, som ikke skulde kunne bruges i en Konflikt imellem Stormagter. Ja, der er en eneste Ting, som jeg skjønner ikke godt kan bruges ved en saadan Veilighed, det er særdige Uniformer, og jeg mener derfor, at det bør føre til, at Flertallet anstaffer en ganske forferdelig Masse særdige Uniformer. Tag

snarest disse 147,000 Kr. til Uniformer, thi dem er der ingen Fare ved, medens der derimod nok kan være Fare ved det, som Flertallet har været saa overordentlig rundeligt med selve Klædet, der ikke er forarbejdet til Uniformer endnu. Det kan brillant bruges i en Konflikt mellem Stormagterne, og efter den Unbefaling, det har faaet fra det ærede Medlem fra Ribe (Buss), er der ingen Tvivl om, at Stormagternes Opmærksomhed er bleven henvendt paa dette Klæde, og at de ere bleven dobbelt begjærlige derefter. Skjøndt jeg nødig vil tale imod en Bevilling, som den høitærede Krigsminister har forlangt, betragter jeg det dog nu som ligefrem betænkeligt at gaa ind paa den Bevilling, han ønsker til Usserød Fabrik. Saa er der af andet Materiel Geværer. De kunne ogsaa komme i Betragtning, og lad os derfor endelig ikke gaa ind paa den forlangte Bevilling til nye Geværer, thi det er sandelig Noget, som kan bruges. Ganske vist er vort ikke af samme Model som det, de andre Stater have, undtagen netop England, der har man brugt den Model, som vi skulle have. Men det gjør ikke meget; man kan godt bruge Geværer, selv om de ikke ere af samme Model som dem, man har i sin Armee. Og dernæst er der vore Kanoner. Det er nogle ganske fortræffelige Kanoner, som ypperlig kunne bruges. Og saa er der hele det store Feltmateriel, altsammen Ting, som kunne bruges i en Konflikt mellem Stormagter. Væk med det altsammen! Jeg indser ikke, at det er andet end, hvad der efter den ærede Ordførers Ansigtelse i højeste Grad er farligt for os. Ja, der er en Ting, som vi kunne faae Lov til at beholde og videre udvikle, det er de flydende Forter. Jeg har spekuleret paa, om disse flydende Forter ere dukkede frem af Glemjens Taager nu af den Grund, at de ikke kunne bruges i en Konflikt mellem Stormagter. Men desværre tror jeg, at de heller ikke kunne bruges i en Konflikt mellem en stor og en lille Magt; thi de kunne slet ikke bruges, saa jeg tror ikke, at der er noget videre vundet ved at faae disse flydende Forter dragne frem paany. Der er nu rigtignok den Ulempe ved dem, at de kunne bugseres bort og transporteres et eller andet Sted hen, hvorimod de faste Forter blive liggende. — Vi skulle altsaa for at undgaa at tilbringe os Opmærksomhed „skjule“ os som den bly Viol i Græsset. Blot vi ikke ses, saa er der ikke Noget i Veien, saa er der ikke Noget, der vil gjøre os noget Ondt. Men hvad vi saa skulle med det levende Værn, med Fodfolk og nye Geværer og Artilleri og Kanoner, forstaar jeg ikke. Jeg synes, at det Simpleste maa være at anstaffe